

РЕШЕНИЕ

№ 24018

гр. София, 19.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5293** по описа за **2024** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „АКВАФАНТАЗИ“ ООД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу РЕШЕНИЕ №1515 от 29.03.2024г. по нахд №3852 по описа на СРС за 2024г., с което е потвърдено наказателно постановление НП №14-0000966 от 09.12.2022г. на Директора по инспекция по труда-П., с което на касатора е наложена имуществена санкция от 5000лв. по чл.76, ал.2 вр. с чл.79, ал.4 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ за нарушение на чл.7, ал.2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се уважи същата. Твърди се, че решението е необосновано, постановено в нарушение на процесуалния и материалния закон. Не се споделя извода, че косвено може да се приеме, че мястото на работа е в [населено място], тъй като свидетелите на ответника установили, че на място декларацията е попълнена от И. въпреки, че това лице не е разпитано като свидетел, с оглед неуспешните опити за призоваването му, което следвало и от адресната му регистрация в [населено място]. На второ място се визира, че нито в закона или в правилника, както и в Наредбата за условията и реда за командироване и изпращане

на работници и служители в рамките на предоставяне на услуги- се съдържа определение на израза „място на командироване“, поради което следва да се възприеме теримина от Кодекса на труда- чл.66, ал.3 от КТ. Съгласно общия критерий по КТ това е седалището, а съобразно специфичния това е конкретното мястото на работа в трудовия договор вкл. и съобразно характера на извършваната работа. С оглед изложеното се прави извода, че престирването на труд в [населено място], не представлява административно нарушение. Допълва се, че не е изяснено конкретното място на работа в [населено място], където е установено, че И. е полагал труд. Това представлява съществено процесуално нарушение и води до неоснователност на НП. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание касаторът не се представлява, но с молба от адв.Д. С. поддържа жалбата си и моли за нейното уважаване. Претендира разности от 800лв. адвокатско възнаграждение и 40лв. заплатена такса за касационно оспорване.

Ответникът по касационната жалба Директорът по Инспекцията по труда-П. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителят на СГП предлага решението на СРС като правилно и законосъобразно да се остави в сила.

Административен съд София - град, XIX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от лице с правен интерес, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

По съществото си е ОСНОВАТЕЛНА.

За да потвърди НП -СРС е приел, че АУАН и НП са постановени от надлежни органи, в производство без процесуални нарушения, както и при доказаност на деянието по същество след като е констатирано, че същото се изразява в описаните обстоятелства. Посочено е, че „АКВАФАНТАЗИ“ ООД е местно лице смисъла на §.1 т.12 от ДР на ЗТМТМ, приело на работа командированя от Турция Щ. И., [дата на раждане] , гражданин на Турция, с издадено разрешително за работа №8204529 от 01.06.22г. за срок от 12 месеца, с място на работа в „Аквафантази“ ООД [населено място] [улица], вх.А ап.9. Видно от документите по време на проверката и обясненията, както и от попълнената от И. декларация същият е полагал труд от 09.08.2022г. за дружеството в [населено място] като кофражист, което място на работа не съответства на посоченото в разрешението за работа, с което е нарушен чл.7, ал.2 от ЗТМТМ, което нарушение е извършено на 09.08.22г. и така е осъществен състава на чл.76, ал.2 от ЗТМТМ. Съответно нормата е свързана с нарушаване на условията и реда за командироване по чл.7, ал.2 от закона – командированите да работят на посочено място, време и длъжност.

КАСАЦИОНИЯТ СЪСТАВ споделя изводите за допуснато съществено процесуално нарушение. Мястото на работа е посочено в [населено място], а нарушението е визирано като извършено на 09.08.2022г.. Обосновано касаторът възразява, че след като се сочи място на работа [населено място] –трябва съгласно изискванията на чл.57 от ЗАНН да се посочат обстоятелствата във връзка с това. Не е отразено в НП кога е установено нарушението /в АУАН е визирано 10.10.22г. / - единствено е визирано, че е констатирано при проверка, но липсват данни в НП кога е била тази проверка.

Видно от Констативния протокол №ПР 2234424 от 10.10.2022г. на посочената дата лицето е установено на конкретен обект в [населено място] –к-с „С.“. Изводите, че работи от 09.08.2022г. са по декларация на лицето, попълнена на място. Не е ясно защо вместо да посочи конкретния обект, извън разрешителното, на който на 10.10.2022г. в [населено място], комплекс "С." е установен И., актосъставителят и административно-наказващият орган са се насочили към наясно и недоказано обстоятелство по време и място, въведено единствено с декларацията на работника. Същият не е можел да бъде призован и разпитан в съдебно заседание. Констатацията на СРС, че лицето пред проверяващите свидетели, е попълнило декларацията и че има адресна регистрация в [населено място], за да се приеме по същество деянието за доказано, не освобождава ответникът да провери дали съставеният АУАН е законосъобразен. Видно от същия И. Я. и И. Таламбазова, подписали се като свидетели - не е отразено, че не са свидетели на нарушението /което не е от проверката на 10.10.2022г./, а същите са свидетели на акта, защото е вменено нарушение от друга дата 09.08.2022г., но установено по документи. Изложеното е съществено процесуално нарушение. Следвало е като се сочи, че мястото на работа е [населено място] - да се установи къде полага труд командированото лице така, както е посочено при проверката на 10.10.22г.- на конкретния обект в [населено място] като кофражист. След като тези факти не са описани вкл. и датата на установяване на нарушението /ако е 10.10.22г. –датата на проверката, или друга последваща дата след като е било представено разрешението за работа, за да се установи несъответствие с мястото на работа, които два момента са различни по време от датата на нарушението/, описанието на деянието е непълно, засяга правото на защита на дружеството и води до незаконосъобразност на НП. Видно от разпита на св.Я. декларацията е попълнена на място със съдействието на лица от турското посолство, като впоследствие са изискани документи от Агенцията по заетостта във връзка с разрешенията за работа. Видно от протокола от 13.09.2023г. СРС е отложил производството за разпит на Таламбазова като очевидец на нарушението, но тази констатация е неправилна. Тя е очевидец на проверката, където лицето е установено на обект в [населено място], не е очевидец на описаното нарушение, извършено на 09.08.2022г. в [населено място]. Тези изводи на СРС сами по себе си неправилни и противоречиви именно и с оглед неточното описание на деянието. В действителност има писмо от МВР, видно от което към 19.08.2022 има данни за актуален адрес на И. в [населено място], но тези данни са 10 дни след датата на деянието. От друга страна видно от протокола за проверка някои от лицата заварени на строителния обект при попълването на декларацията са посочили, че работят за дружеството в [населено място] напр. /т.13 от КП/ И. Д., някои са посочили, че работят в [населено място] напр. /т.9 от КП/ Н. Т. и т.н.. Видно отново от протокола по заявено от управителя на обекта к-с „С.“ са събрани сезонни работници от други области и строителни работници от друг обект в [населено място], [улица]. Видно от обясненията на св.Таламбазова –това, че И. е работил в [населено място] е установено от обясненията на управителя на дружеството –М. Б.. По делото са представени ръкописни обяснения от 14.10.2022г. и в тях няма конкретни лица и обект в [населено място], единствено се сочи, че от 10.08.2022 до 30.09.2022г. са работили в П.. Не е спорно, че от справка отново на МВР се установява, че в 16,55ч. лицето И. е влязло в РБ и е излязло на 14.10.22г.. Следователно дори и да се възприеме тезата, че няма съществено процесуално нарушение, то деянието по същество не би могло да се приеме за

безспорно установено. Трябва да се допълни във връзка с мястото на работа, че видно от писмо на Агенция по заетостта от 26.09.2023г. разрешението за работа е от 01.06.22г. за 12 месеца с място на работа [населено място], [улица] ап.9. Това обаче е адреса на управление на дружеството /л.4 пр.дело/, където не се очаква в ап.9 лицето да престира строителните услуги като кофражист 12 месеца. Видно от самото разрешение на л.18 мястоработата е фирмата „Аквафантази“ ООД Това е отразеното е в графа „фирма, обект.“. Посоченият адрес е в друга графа и това за седалището на дружеството. Видно от декларацията в графа по т.4 „работя за“ му е указано в бланката да посочи компания или лице т.е. не място на работа в смисъл като месторабота, а за кого, субект. В тази връзка работникът е отразил не дружеството, а [населено място]. Отделно в декларацията има графа по т.б "работно място", която лицето не е попълнило. Следователно, за да се ангажира отговорността на дружеството за нарушение на чл.7, ал.2 от закона в разрешението за работа ясно следва да е посочено мястото на работа така, както е възприето от ответника – като месторабота на конкретен адрес в определен град за престиране на работна сила, а подобно отразяване няма. Да се приеме, че адреса на управление на дружеството е мястото на работа е несъстоятелно, доколкото това е променлив фактор без оглед волята на командирания работник, както и безспорно е, че в ап.9 на [улица] в К., където е офиса на дружеството, командировият не може да работи като кофражист. С оглед изложеното – касационният състав намира, че касационната жалба е основателна и следва да се уважи, ведно с последиците- присъждането на разноски от 840лв. в цялост, доколкото не е направено възражение за прекомерност от ответника. С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав,

РЕШИ:

По касационна жалба на „АКВАФАНТАЗИ“ ООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица]

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №1515 от 29.03.2024г. по нахд №3852 по описа на СРС за 2024г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №14-0000966 от 09.12.2022г. на Директора по Инспекция по труда - П., с което на касатора е наложена имуществена санкция от 5000лв. по чл.76, ал.2 вр. с чл.79, ал.4 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/ за нарушение на чл.7, ал.2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност /ЗТМТМ/.

ВМЕСТО НЕГО

ОТМЕНЯ наказателно постановление НП №14-0000966 от 09.12.2022г..

ОСЪЖДА Инспекция по труда-П. да заплати на „АКВАФАНТАЗИ“ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] –разноски по делото от 840лв.направени пред касационната инстанция.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.